

HERÄTYS

Luuk. 12:49-53

49. Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle, ja kuinka toivonkaan, että se jo olisi syttynyt!

50. Mutta minut on kasteella kastettava, ja kuinka olenkaan ahdistettu, kunnes se on toteutettu!

51. Luuletteko, että olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle? En, minä sanon teille, vaan riitaa.

52. Tästedes samassa talossa viisi riitautuu keskenään: kolme joutuu riitaan kahta vastaan ja kaksi kolmea vastaan,

53. isä poikaansa vastaan ja poika isäänsä vastaan, äiti tyttärtään vastaan ja tytär äitiään vastaan, anoppi miniäänsä vastaan ja miniä anoppiaan vastaan."

Herätyksen tarve

Herätyksen useimmat meistä tunnustavat sekä oman liikkeemme, että koko kirkkomme ja isänmaamme kipeimmäksi tarpeeksi. Sen tarve on myös mitä ilmeisin lähetyskentillä, sillä maailman evankelioiminen ei tule milloinkaan loppuun suoritetuksi, ellei Herra itse puutu herätyksen muodossa asioiden kulkuun. Mutta kuinka moni meistä on valmis myöntämään, että juuri minä itse olen kaikkein kipeimmin herätyksen tarpeessa.

Omantunnon herätys

Sanalle herätys eri ihmiset antavat hiukan erilaista merkityssisältöä. Joku tarkoittaa sillä vanhanaikaista synnin tuntoon tulemista, parannuksessa Herran luo tulemista, uskon tuloa ja pelastumista eli uuden elämän alkua. Mutta viime aikoina on herätys sanan sijaan alettu käyttää sanoja hengellinen uudistuminen. Uudistus on sinänsä tarpeellista jokaiselle uskovalle, mutta voi tapahtua vain jos ihminen on jo tullut herätykseen ja uskon. Heräämätön ei voi uudistua. Sana armolahjaherätys taas on liitetty siihen, että uskovat ovat avautuneet joko ottamaan vastaan tai virittämään palavaksi Pyhän Hengen henkilahjoja. Mutta siinäkin on kysymys pikemminkin uudistuksesta kuin herätyksestä. Kylmentyneen ja Herrasta vieraantuneen uskovan heräämistä tilaansa ja paluuta Herran yhteyteen voidaan perustellusti nimittää herätyksen esiasteeksi, koska maailma ei tule synnin tuntoon ja herää etsimään pelastusta ennenkuin uskovat heräävät ja tekevät synneistään parannusta ja lähtevät uudistettuina julistamaan Herran sanaa. Tässä yhteydessä tarkoitan herätyksellä Jumalan Hengen työtä, jossa kylmenneet uskovat palaavat Herran luo ja uskosta osattomia tulee synnin tuntoon ja pelastuksesta osalliseksi.

Herran tulta

Herätys on sitä tulta, jonka Herra Jeesus tahtoo meille antaa. Kuulemme aina silloin tällöin, kun mieliimme palautetaan muistoja niistä päivistä, jolloin seurojen jälkeen Pyhä Henki laskeutui niin voimakkaasti puhujien päälle, että he lyyhistyivät tuvan pöydän alle itkemään syntejään. Roy Hession toteaa eräässä kirjasessaan sattuvasti: "Herätys ei suinkaan ole sitä, että kirkosta lentää katto, vaan sitä, että lattia vedetään yhtäkkiä jalkojen alta pois." Mikä kulloinkin on ollutkin herätyksen välittömänä aiheena, herätys alkaa aina siitä, että me joudumme kasvokkain Jumalan pyhyiden kanssa ja joudumme näkemään omien syntiemme, perheemme ja sukumme syntien, lähetysliikkeemme syntien ja kansakuntamme syntien hirvittävyiden.

Herätyksen keskeltä nousee sitten myös Jeesuksen veressä syntinsä anteeksi saaneiden kiitos ja ylistys kyynelten keskeltä.

Luontainen herätysvastaisuutemme

Jos ajattelemme, että herätysajat ovat sitä, että uskovilla ja seurakunnilla ja liikkeillä kaikki sujuu hyvin, olemme erehtyneet pahasti. Luonnostamme emme halua, että meidän rauhaamme armoitettuna Jumalan kansana häiritään. "Olemmehan me uskon tulleita ja jo ehkä kauankin Herran tiellä vaeltaneita. Sitä paitsi käymmehän me jumalanpalveluksissa ja rukouspiireissä, uhraamme lähetykselle, teemme työmme hyvin ja ahkerasti. Pienempiä riitoja lukuunottamatta pidämme yllä kohtalaisen hyvin kristityn kodin kulisseejakin. Kuka sitä paitsi jaksaisi enää elää siinä tunteiden palossa ja kauheassa tekemisen ja evankelioimisen pakossa, joka liikettämme vaivasi sen herätysajan alkuvuosina. Eikö se ollut legalismia - lainomaisuutta? Nyt olemme vihdoinkin päässeet evankeliumin vapauteen."

Syntien anteeksiantamuksesta halpaa armoa

Ei herätys todellakaan ole legalismia, eikä herätyskokouksen ilmapiirin puristamaa tunnelatausta, joka haihtuu seuraavana aamuna taivaan tuuliin. Sen läksymme olemme oppineet hyvin. Mutta mitä se sitten on? Kun sanomme lepäävämmä armon varassa, niin miksi se armo ei meitä yhtään innosta, miksi se on niin itsestään selvää. "Synnit on anteeksi ja sillä siisti, käydäänpä nyt sitten asiaan eli ensimmäisen pykälän käsittelyyn." Onko anteeksiantamuksesta tullut automaatti, josta ei iloita - korkeintaan hiukan huokaistaan helpotuksesta? Eikö anteeksiantamus viekään meitä Isän sydämelle asti, kun sillä ei usein näytä olevan mitään vaikutusta meidän vaellukseemme Jumalan lapsina. Silloin ei ole myöskään ihme, että rukoileminen ja raamatunluku muuttuu taakaksi, josta päästään normistoa alentamalla, ennen puolituntia, nyt 10 minuuttia. Kun se velvollisuus on ohi, niin voimme jälleen keskittyä päivän kiireisiin ja pikku harrastuksiimme. "Niissähän ei nyt kerta kaikkiaan ole mitään pahaa - tarvitseehan toki meidän ruumiimme ja mieleemme virkistystä."

Riita ja tora

Yllä Jeesus osoittaa, että eräs herätyksen keskeinen tuntomerkki on riita ja tora. Missä ikinä herätys on kulkenut, sieltä ei ole puutunut perheiden sisältä ristiriitoja, seurakunnista ristivetoa ja kirkossa arvostelua. Mikä pahinta, missä ikinä herätys on kulkenut, siellä on syntynyt aina ristiriitoja myös uskon tulleiden kesken ja herätyksessä Herran käyttämien johtajien välillä. Kun Kansanlähetystä raastoivat 70-luvun puolessa välissä ankarat ristiriidat, se oli herätyksen merkki ja seuraus. Herran tapoihin kuuluu aina hiukan painaa herätyksen välikappaleina toimineiden ihmisten nokkaa saveen, jotta vältyttäisiin synneistä pahimmalta, hengelliseltä ylpeydeltä.

Tahdotko todella Herran tulen syttyvän?

Haluatko, että Kristus sytyttää sinut Pyhän Henkensä tuleen? Se on nimittäin se SAMA tuli, joka tulee kerran polttamaan ruumenet sammumattomassa tuleessa. Kristus sytyttää meidät tulella, joka lähtee ensimmäiseksi polttamaan meidän sydämemme kipeimpiä syntejä, niitä joita suosimme, joiden vuoksi rakkautemme lähimpiimme, sairaisiin, vangittuihin, alkoholisteihin, yksinäisiin, kärsiviin on sammunut. Jos meiltä kysytään, mitä teimme Jeesukselle, kun hänen oli nälkä, jano, alaston, sairas, vangittu, osaamme vastata taitavasti: "Mutta eiväthän nuo hurskaat ja Isän siunatut tienneet, milloin he sellaista tekivät Herralle." Eivät todellakaan, mutta entäpä jos Jeesuskaan ei tiedä, milloin me osoitimme Hänelle rakkautta. Se on viimeisellä tuomiolla ratkaisevaa. Usko, joka ei kannata rakkauden hedelmää, on kuollut.

Synti on tunnustettava ja hyljättävä

Herra kutsui vanhan liiton profeetat riidan ja toran miehiksi, sillä tämä maailma eikä tähän maailmaan rakastunut kristillisyyks ole koskaan iloinnut niistä, jotka julistavat totuuden sanaa. Aina ja kaikkialla on pidetty höyrähtäneinä niitä, jotka jaksavat varoittaa ihmisiä iankaikkisesta tuomiosta ja kadotuksesta, joka kohtaa niitä, jotka hylkäävät Herran sanan ja Herran valmistaman pelastuksen.

Herran tuli on synnin tuomitsevaa ja synnistä puhdistavaa tulta, niin että ei armoa oteta vain itselle eletyn elämän ja synnin laastariksi, vaan lähdetään myös tekemään elämän parannusta hyljäten synti ja etsien sitä, mikä on Jumalan mieleistä elämää.

Tulta taivaasta

Herran tuli on myös taivaallista tulta. Kun Herra sytyttää sydämemme, ensimmäiseksi ja tärkeimmäksi asiaksi meille tulee toivo päästä taivaalliseen kirkkauteen. Miten vähän mielen kiintoa meillä onkaan siihen, millainen on taivas, kenen kanssa saamme siellä olla ja miten suunnaton autuus on saada aina katsella kirkastettua ja teurastettua Karitsaa! Pyhän Hengen synnyttämä tuli antaa meille loputtoman ja yhä syvenevän kaipauksen päästä taivaaseen.

Voi meitä, kun ainoaksi mielenkiinnostuksemme muodostuu oma hyvinvointimme, menestys työssämme, kilpailu lähetysliikkeenä toisten kanssa, ajallisten ansioiden ja arvostuksen kerääminen ja siitä huolehtiminen, että voimme viettää huolettomat eläkepäivät. Herran tuli vie meitä kärsimään ja näkemään vaivaa, menettämään ajassa voittaaksemme taivaassa. Et voi molempia saavuttaa. Herran tuli panee meidät janoamaan Jumalan Sanaa ja tekee rukousyhteydestä hänen kanssaan ei vain tuskaisen taistelun vaan myös suloisen levon ja virvoituksen, ilon ja voiman lähteen.

Suloista aikaa

Herätys ei siis ole helppoa aikaa elämässä, ja kuitenkin se on suloisinta ja makeinta, mitä täällä ajassa voimme maistaa. Ne meistä, jotka olemme saaneet joskus maistaa jotain siitä, kun Herra toimi väkevällä kädellään, emme voi tyytyä mihinkään vähempään täällä ajassa. Kaipuumme on, että saisimme edes vielä kerran maistaa sitä Herran läheisyyttä, joka on niin pyhää, mutta niin suloista armahdetulle. Ikävöimme sitä Hengen tulta, joka antaa voiman, innon, varmuuden ja rohkeuden todistaa, että meillä on pelastus Jeesuksessa Kristuksessa ja ettei ole mitään muuta pelastusta kuin Hänen nimessään.

Jatkuvaan Jeesus-yhteyteen

Se tuli, jota Kristus antaa, ei kuitenkaan ole sellaista, että sytyttyään se jatkaisi kuin itsestään palamistaan irrallaan Herrasta Jeesuksesta. Voimme palaa vain sikäli kuin Pyhän Hengen täyttävä läsnäolo jatkuvasti palaa meissä. Se tuli ei ole kuluttavaa, vaan uudistavaa, syvempään pelastusvarmuuteen, Herran rakkauden kasvavaan omistamiseen vievää tulta. Herran tuli palaa vain henkilökohtaisessa läheisessä yhteydessä Häneen. Meidän tulemme on niin kuin rautaharkon hehkua pätsissä. Se voi jatkua vain niin kauan, kuin harkko on tulen sisällä. Vain sikäli kuin Herran Henki saa täyttää sinua, voit palaa Herran tulta. Suostutko hänen tuleensa? Sinä voi vastustaa, voit tukahduttaa ja voit hyljätä Herran Hengen työn.

Herran teko

Herätys on siis Kristuksen Hengen tulta meidän keskellämme. Herätys ei ole ihmisteko. Et voi sitä rukouksillasi, pyynnölläsi, anomisellasi, etkä millään muullakaan ottaa, ellei Herra

itse sitä anna. Ja silti meidän tulee rukoilla, että Herra antaisi herätyksen. Mutta ei tule myöskään ihmetellä, kun Hän sitten ehkä hyvinkin kipeällä tavalla alkaa vastata rukouksiimme.

Miten sen saisin?

Mutta lopuksi kaikkein tärkein asia. Miten me voimme päästä osallisiksi siitä Pyhän Hengen tullesta, jonka Herra lupaa heittää maahan? Miten minä voisin syttyä? Tiedän, etten itse voi itseäni auttaa. Mutta miten voisin päästä osalliseksi Pyhän Hengen täyteydestä ja Hänen uudistavasta osallisuudestaan? Herra halajamalla halajaa antaa tulensa, Hän odottaa, että tuli roihuaisi. Mutta miksi se ei ole totta minun elämässäni?

Jeesus vastaa: *"Mutta minä olen kasteella kastettava, ja kuinka minä olenkaan ahdistettu, kunnes se on täytetty!"* Jotta Jeesus saattoi vuodattaa oman Henkensä seurakunnan ylle, Hänen oli kuljettava kärsimyksen ja tuskan raskas tie. Se oli Hänen kasteensa, kristillisen kasteen sisältö, johon meidät kasteessa sidotaan. Herran tuli voi päästä palamaan meissä vain sikäli, kuin syntimme valoon tuoden käymme Jeesuksen ristin veren puhdistettaviksi. Ja mitään hän ei niin mielellään tee, kuin pyyhkii syntejämme pois. Sieltä alkaa tänäänkin Herran herättävän tulen palo. Sieltä Golgatan ristiltä kuuluu Herran oma sana: *"Minä en sinun syntejäsi muista."* Mutta sieltä kuuluu myös jatko: "Mene, äläkä tästedes syntiä tee. Mene rauhaan ja mene ja julista minun kuolemaani ja ylösnousemustani!"

Onko herätyksen este siinä, että sinä et tahdo tehdä rakkaista synneistäsi parannusta. Sinä osaat niin taitavasti psykologisesti selittää syntisi pois, osaat vähätellä niitä ja olet kovettanut sydämesi Herran ääneltä. Herra kutsuu sinua parannukseen! Tunnusta ja hylkää syntisi! Herralla on paljon anteeksiantamusta, Hän on kärsinyt sinun tähtesi Golgatan ristillä.